

Forfatter: Stub, Ambrosius

Titel: Udrag fra Den kiedsom Vinter gik sin gang

Citation: Stub, Ambrosius: "Digte", i Stub, Ambrosius: *Digte*, Rosenkilde og Bagger, 1972, s. 124. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stub01val-shoot-idm140613724589712/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Digte

Naar Solen brender som en Glød,
Og stikker Ild i Barm og Skiød,
55 Da har mand jo bag hvert et Blad
Abscondsel for sin Matte Rad.
Her smager Thee og et Glas Viin – fra Rhin,
Imidlertid man faaer at see
Et ret naturligt Assemblée,
60 Hver Fugl har stemt
Sit Instrument,
De raske Dyer vil Danse net – og let.

Ach see hvor Speyle klar og glat
Den søe dog er i Lave sat,
65 Det er jo som
At Soelen kom
Kun for at see sit Skilderie – deri,
Den Fisk, som stak i Dynd og Skarn,
Og slap fra Frost og Fange Garn,
70 Hand faaer nu atter Moed og Liv,
Og spøger frit i Rør og siv,
See hist, hvor stolt hans Finner gaaer – og slaacer.
Nu lirrer Frøen med sin Mund
Imod den søvnig Aften Stund,
75 Jeg tænker Paa
Mit Hviile-Straae
Og ender min Spadsere Gang – i Sang.

Saa er da Himmel Jord og Vand
Opmuntret ved min Skabermænd,
80 Jeg gik omkring
Blant Tusind Ting,